

[Finansministeren]

til at forsøge at bidrage til en løsning på arbejdsmarkedet ved sin tilrettelæggelse af den økonomiske politik.

Tiden er, som hr. Glensgård meget vel ved, ikke inde til fremlæggelse af en samlet løsning for folketinget, idet regeringen håber i den nærmest kommende tid at kunne tilvejebringe en dialog med arbejdsmarkedets parter herom, fordi udsigterne for den økonomiske udvikling helt klart nødvendiggør, at alle grupper i samfundet medvirker til en løsning. En ændring af de mørke udsigter for dansk økonomi i de kommende år vil kræve mådehold, og det tror jeg også at befolkningen vil acceptere; hvis mådeholdet omfatter alle befolkningsgrupper.

Selv om jeg således ikke i dag vil være i stand til at løfte sløret for, hvilke konkrete planer regeringen har for den økonomiske politik i den nærmeste tid, så kan jeg godt røbe, i hvilken retning disse planer ikke kommer til at bevæge sig.

De kommer ikke til at ligne den økonomiske politik, som hr. Glensgård og hr. Askjær Jørgensen står for. Fremskridtspartiets økonomiske politik, som vil ramme adskillige socialt dårligt stillede familier hårdt, og som vil resultere i en drastisk forøgelse af arbejdsløsheden og et fuldstændigt kaos i det danske samfund, er ikke noget ønskværdigt alternativ til den af regeringen førte politik, og derfor må jeg afvise de forslag, som fremskridtspartiet har fremsat ved adskillige lejligheder. Vi har ikke brug for fremskridtspartiets såkaldte mirakelkur, for den virker ikke. Hvad der skal til, er en ansvarlig, langsigtet politik, som sikrer genskabelsen af balancen i dansk økonomi.

Glensgård (FP):

Da finansminister Heinesen blev udnævnt den 13. februar 1975, var statsunderskuddet 3 mia kr. Allerede året efter var det lykkedes for finansministeren at få underskuddet op på 9 mia kr. Det blev såmænd fordoblet i 1977, og i 1978 fik det en tand til, så vi nåede 28 mia kr. Så kom SV-regeringen, og hvad kan vi så forvente for 1979? Ja, et statsunderskud på 39 mia kr. Disse tal er bevis nok for udelighed. Det er klart, at bemærkninger som »de duer ikke«, er noget, der ligger befolkningen i sinde. Regeringen har mistet taget i statens økonomi. Det er klart, at

det ikke kun er noget, oppositionen siger, det er reelt også noget, som regeringens egne økonomer erkender.

Finansministeren hævder, at underskuddet på statsfinanserne er der for at gavne beskæftigelsen. Ja men beviset er jo, at hver gang vi har øget underskuddet på statsfinanserne, så har vi også ændret beskæftigelsessituationen i negativ retning. Underskuddet opkræves nemlig på samme måde som skatterne. Ganske vist sker det i form af statslån. Statsgælden er vokset fra 9 mia kr. til 71 mia kr. i løbet af 4 år. Og allerede ved udgangen af 1979 overstiger statsgælden 100 mia kr. Det er afsindigt, det er galmandsværk. En ellevedobling af statsgælden på 5 år!

De kommende års finanslove, hvad byder de os så? Ja, en forhåndsbyrde til renter og afdrag i størrelsesordenen 35 mia kr. Det svarer stort set til, hvad statsindkomstskatten indbringer. Hvis finansminister Heinesen får lov til fortsat at være »finansgeniet«, ganske vist i gåseøjne, så vil dette forargelige spil føre Danmark ud i en større og større gældsætning. En bundløs gæld vil være, hvad finansministeren kan overdrage til fremtiden. I historien vil betegnelsen »gældsætteren« nok indgå i 1970ernes politiske historie. Finansministeren vil fattiggøre fremtidens Danmark.

Men hvad har finansministeren så gavnet? Hvem har finansministeren gavnet med dette spil? Nulskatteyderne har finansministeren gavnet. Dem, der har formue, har finansministeren gavnet. Dem, der har fået store kursgevinster på statsobligationerne, har finansministeren gavnet. Men produktionen har finansministeren ikke gavnet.

Men hvad skal der så gøres? Der skal ikke kun flyttes om på en halv eller en hel million kroner her og dér. Nej, der skal en nødvendig sanering til. Det er ikke nok med små justeringer, der skal graves meget dybt. Konkurrenceevnen skal forbedres. Det er nødvendigt, for at vi kan få genskabt beskæftigelsen. Lavere omkostninger for dansk erhvervsliv er den eneste måde, hvorpå vi kan øge produktionen og forbedre salget af danske varer. Når det sker – og det bliver formentlig ikke i denne finansministers periode – så vil vi få flere mennesker i arbejde, og ved at få flere mennesker i arbejde vil vi kunne gavne vores eksport, og vi kan også gavne den importkonkurrerende del af er-